

emise pentru un fapt imoral, care s'au ținut neînregistrate până în momentul cându afacerea a devenit de notorietate publică.

În fața acestor acte, ce mai dicu partizanii și susținătorii coșcanilor streini? Ce mai cutedă a dice partida ordinii, isbită într'unu modu așa da eficace prin d-lu Mavrogheni, idiolul d-lu Bolliac? Lumina începe a se face cu încetulu asupra actelor acestor bărbați, cari nu au adus țerei de cât desastre, ruină în finanțe, înjosire în afară. Poporul începe deja a fi pus în posibilitate de a judeca mai bine actele acestei clice numite *ciocoismu*, care de unu lungu timp nu încetădă a ne degrada în fața Europii.

Vom reveni.

A se vedea ultime sciri pe pagina III

Diarul maghiar *Pester Lloyd* scrie că negocierile relative la convențiunea vamală ce Austro-Ungaria voese să închee cu noi, urmédă cu succes. Negocierile se facu directu la Viena cu agentulu diplomaticu d-lu G. Costaforu.

În afacerea cu Muntenegrii, se pare că lucrurile au început a merge mai spre bine, de și sunt multe depeși cari deping situatiunea ca din cele mai alarmante. Însă depeșile cele mai noi ne asigură că marele vizit a început să fi puțin mai rațional și să asculte ore cum și de consiliile ce i le dă ambasadorii puterilor europene. Ca probă despre cele ce înaintăm, n'avem de cât să reproducem următoarele telegrame. Astfel din Viena se telegrafiadă, cu data de 20 către diarul belgian *le Nord*, următoarele: «Representatiuni foarte energice au fost făcute Turciei relativ la afacerea de la Podgorița. Rusia și Austria au luat inițiativa. Aceste puteri mergu foarte mult în acord.»

Le Nord, publicându această telegramă, se felicită, în interesul păcii generale, de buna înțelegere dintre aceste două state limitrofe cu Turcia, și adaugă că Germania și Franța au sprijinit pe Austria și Rusia la Constantinopole.

O altă depeșă din Constantinopole, către diarele din Serbia, asigură că Pôrta este decisă să se arête mai puțin pretențiosă în afacerea de la Podgorița, prin urmare, Savfet Pașa va primi consiliile marilor puteri.

De altă parte, Agenția americană comunică mai multor diare franceze și germane următoarea telegramă, datată de la 21 Ianuarie din Viena: „Guvernul turc cedă în afacerea de la Podgorița; Said-Pașa a priimit consiliile marilor puteri.

Alte sciri ne mai spun că Pôr-

ta a renunțat cu totul la pretențiunea, sea ca Muntenegrii compromiși să fi judecați de tribunalele turcesci.

Diarele străine ne aduc din Spania următoarele sciri mai importante:

Patru-șapte și șapte de oficeri carliști s'au prezentat la Bayona înaintea consolului spaniolu pentru a adera la proclamarea lui don Alphonso.

Se asigură de către mai multe diare spaniole că mareașalele Serrano se va duce la Madrid.

O telegrama din Santander, cu data de 20 Ianuarie, ne spune că flota spaniolă va bombarda probabilmente portulu Zarauz. Vasul germanu *Nautilus*, va asista la bombardare, dără nu va lua parte.

O altă telegramă din Hendaya, anunță că, în casu de bombardare a portulu Zarauz, carliștii și voru resbuna asupra Germanilor cari sunt în puterea lor, adică asupra căpitanulu vasulu *Gustav*, a nume Zeppelin, și asupra cătoru va mateloși de ai săi.

Totu din Hendaya se mai relatează că trei mii de carliști, sub ordinele lui Tristany, au trecut, ca o vijeliă, distanța de la Barcelona la Gramolest, unde au comis acte de o cruzime neaușită și au luat prizonieri pe membrii din ayunstamiento. Se asigură că acești carliști au de gându să se repedă asupra Barcelonei și să o ocupe.

În provinciile din Nord, capi carliștilor înrolădă, în bardele lor, tineri de câte șapte-spre-șapte ani.

Regele Alphonso, în călătoria sea spre Nord, a ajuns la Saragossa, de unde a plecat în ziua de 21 Ianuarie, și la 23 a sosit la Logrono, unde a trebuit să ia comanda armatei de Nord.

Se afirmă de diarele oficiale și oficiose din Madrid că, dotațiunea anuală a regelui va fi de 28 milioane de reali, sê dupe moneda noastră, aprôpe 7 milioane lei noi.

Parlamentulu germanu a adoptat, în a treia citire fără nici o modificare, proiectulu de lege asupra Lansturmulu. Contra acestu proiectu au votat: Centrulu, socialiștii democrații și Alsacienii.

De asemeni Parlamentulu s'a ocupat în ședința de la 21 de verificarea puterilor sêle.

Globulu, diaru englesu care apare în Londra, dă ca pozitivă scirea că Anglia a cerut satisfacțiune și reparațiune guvernulu din Peru, pentru arestarea unu pasageru de pe unu vasu englesu de comerț care staționa la Callao.

Președintele Statelor-Unite, generalul Grant, a datu congru-

lui unu noou mesagiu în care recomandă îmbunătățirea armatei și apărării (țermurilor maritime americane.

Din Montevideo se telegrafiadă, cu data de 15 Ianuarie, că revoluțiunea a resturnat pe președintele Ellauri și guvernulu sêu. În locul președintelui cădutu, s'a numit în modu provisoriu Pedro Varela.

O telegramă din Shanghai, cu data de 20 Ianuarie, ne spune că circulă sgomotulu cum că sănătatea imperatorulu Chinei, strălucitulu fiu alu sôrelui, este foarte compromisă.

Din Petersburg se scrie că împărătesa Rusiei, care în iarna această a călătorit mai în totu Ocidentulu Europei, este acceptată către mijloculu lui Februarie în capitala țarulu tuturor Rusielor.

O SCIRE GRAVĂ

Câte-va foii din Bucuresci, vorbindu despre starea de spirit în care s'ar afla actualmente Sânția sea părintele Episcopu alu eparchiei de Râmnicu, una din ele se exprimă astu-fel:

«Circulă sgomotulu că episcopulu de Râmnicu, A. Troados, din cauza unor excese incompatibile cu morala și a unu procesu scandalos ce i s'ar fi intentat de o femeă, anume Tudora, cu care ar fi conlocuit mai mulți ani, s'ar fi aflând într'o stare de infirmitate mintală...

«Regretându această nefericire, credem că guvernulu va fi luat deja măsurile necesari pentru a se constata starea suferindulu și a nu face ca să sufere interesele Eparchiei».

Atât scirea ce ni se dă, cât și acușatiunea ce se aduce sânției sêle, sunt din cele mai grave.

De cându menționata foie a răspândit acestu sgomotu, sunt peste 20 zile, și cu toate acestea ne prinde mirarea că guvernulu n'a luat nici o măsură sêu spre alu desmiji, sêu, decât este adevărat, a comunica publiculu faptul spre a nu lăsa să se atingă prestigiulu bisericei.

Unu episcopu nu este unu om de rindu, unu funcționar publicu; elu este o persoană morală, și nu trebuie nici chiar bânuit să fie o asemenea persoană.

Rugăm dără pe guvern în genere, și pe D. ministru alu cultelor în parte, se ne spune, print' unu comunicat în *Monitoru*, decât cele dișe de acea foie sunt adevărate, și, fiind astu-fel, ce măsuru s'au luat.

Demnitatea bisericei și moralitatea ceru aceste!

Bucuresci, 9 Ianuarie 1875.

Domnulu Redactor alu diarulu «PRESSA»

Domnule Redactore,

Amu onore de a vă ruga să bine-voiși a admite în colonele onor. d-vôstră diaru relațiunea ce mă simt dător a face despre incidentulu ce s'a ardicat în ceea ce mă privește cu ocaziunea publicațiunei unu scrisori în procesulu d-lui Offenheim la Viena.

Primiți de mai înainte, d-le redactore, mulțămirile mele pentru această bună-voință și expresiunea sentimentelor mele de deosebită considerație.

P. Mavrogheni.

Numele meu a fost pronunțat d'înaintea curții de jurași din Viena, în cursulu procesulu Offenheim, cu ocaziunea citirei următoarei scrisori adresată de d. de Hertz către Offenheim:

«Eu amu aicea o sarcină foarte gingașă și te rog dără, în folosulu nostru alu amândorura, de a adeveri Băncei că eu nu sunt răspundătoru pentru întrebunțarea banilor ce mi s'au adresat. *Afacerea Mavrogheni este de notorietate publică (wellkundig) și de aceia amu găsit mai cu cale de a o trece oficialu prin condițiile mele; cu atât mai multu că și Mavrogheni nu se știe de locu despre dispozițiunile privitoare la această a lui afacere.*»

Pentru acei ce cunosc împrejurările negociațiunilor ce au urmat într'unu șiru de ani pentru obținerea concesiunei drumulu de feru proiectat mai înteu de la Michăileni la Galați, Iași și Târgul Ocna, înțelesulu acestei scrisori este limpede: conținutul ei nu are nimic misterios, nimic ce pôte atinge onorea sêu delicateța cea mai scrupuloasă.

Se voru putea găsi însă persoane de bună credință, cari, în necunoscința lucrurilor, se voru întreba ce însemnă acele cuvinte din citata epistolă. Eară de sigur se voru găsi alții, cari se foloseșu sistematicu de ori ce ocaziune pentru a sfêșia o reputațiune.

Ca o datorie către mine însuși, către pozițiunile înalte ce amu ocupat în țera mea, vinu, prin aceste pagini, a da publicității următoarele lămuriri, cari nu sunt de cât espunerea pură și simplă a faptelor, precum ele s'au petrecut.

În 1859, Prințulu Leo Sapiaha, adresându-se către mine, care eram atunci unu simplu particularu, spre a ne înțelege pentru a căpeta concesiunea unu drumu de feru de la Michăileni la Galați, cu o ramură spre Iași și alta spre Târgul-Ocnei, amu intrat în legătură cu densusu la Viena, unde amu și încheiat unu act de tovrășie. În puterea acestui act, asociații erau dator a constitui capitalulu trebuitor pentru facerea studiilor pregătitoare și definitive, și pentru acoperirea tuturilor cheltuelor preliminare. Eu am și depus îndată atunci partea mea din acel capital.

La 25 Aprilie 1862 amu dobândit concesiunea de la guvernulu Prințulu Cuza cu o garanție din partea Statulu de 6 la sută pe prețulu kilometricu de 180,000 franci. Amu plecat la Paris și la Londra unde, împreună cu Prințulu Sapiaha și cu constructorile Thomas Brassey am lucrat pentru formarea capitalulu de construcțiune. Însă nu amu putut isbiti a face emisiunea.

Este interesant, și pentru mine foarte importantu de a arête din ce pricină a cădutu atunci acea concesiune, ale cărei condițiuni erau așa de nemărginitu mai favorabile de cât toate cele ce au urmat.

Concesiunea stipula ca totă linia, de o întindere de mai bine de 450 kilometre, să fie sfêșită în 5 ani. Însă creditulu nostru în străinătate ne fiind încă bine întemeiat, era greu de a obține de la publicu sub-scrierea capitalulu trebuitor. În această prevedere amu scris de la Londra guvernulu românu ca să mă autorise a împărți linia în secțiuni, pentru a putea emite cu mai multă probabilitate de isbitire, capitalulu trebuitor în rînduri succesive, adăugându să fi autorizat a începe lucrările cu secțiunea Galați-Adjud, pentru care dd. Brassey, Glyn și alți se obligase formalu a vërșia capitalulu convenit din propriile lor mijloce.

Guvernulu m'î refuză cererea prin o telegramă a ministrulu de externe de atunci, răposatul A. Arsachi, în care îmi dicea: «*Tout ou rien*».

Astu-fel cădu acea concesiune atât de moderată în condițiunile ei de garanție

și de preț kilometric. De câte milioane cheltuite, de câtă vreme perdută și de câte neplăceri nu s'ar fi scutită țera, decât mi s'ar fi acordată atunci autori sarea ce ceream?

Cu un an în urmă, în 1863, după noul studiu și noul negociu la Londra am revenit cu noul propuner pentru linia Michaileni-Iași-Galați-București, și am obținut o concesiune provizorie pe numele meu, al Prințului Sapiaha, al lui Brassey și al altora. Pe când erau a se întruni Corpurile legiuitoare, s'au supus guvernului noul propuner din partea unui grup compus din marchisul de Salamanca și Delahante; în urma a multor dezbateri și pe când ambele concesiuni se aflau în discuțiunea Camerei, grupurile concurente au fusionat.

Derul nici combinațiunea aceasta nu a putut izbui. Asemenea fură zadarnice și neconținutele încercări făcute în urmă cu grele cheltuieli.

În sfârșit, în 1868, asociații mei s'au înfățișat erași cu cererea concesiunii. Cât pentru mine, obosit de atâtea străngiri și de atâtea cheltuieli, cari sdruncinase în parte averea mea, am declarat companiei că nu mai eram în stare de a urma înainte și că renunțam la drepturile mele de concesiionar, lăsându la apăsirea lor dreptul meu de a fi despăgubit pentru cheltuielile și ostenețele ce întrebuinșasem până atunci în cursul de opt ani, cheltuieli privitoare, precum am mai spus, la lucrările pregătitoare, la studiul de traseu și la nenumerate călătorii în străinătate. Tovarășii mei nu au stat un singur moment la îndoielă pentru a recunoște legitimul meu drept. Așa deră, m'am retras atunci din asociațiune, și d. Offenheim care s'a înfățișat atunci ca reprezentant al noului grup de concesiionari ce se formase, mi a dat, în numele acestui grup, o declarațiune prin care se îndatora a mă despăgubi cu suma de 300,000 franci, pentru cheltuielile și lucrările mele, în cașu cându aru izbui a obține concesiunea.

Din acel moment, rolul meu, în această afacere, a rămas cu totul pasiv; și chestiunea s'a rezolvată, precum este cunoscut, o dată cu concesiunea Strusberg prin acordarea unei garanții de 7 și jumătate la sută, la un preț kilometric de 230,000 franci și cu o subvențiune din partea guvernului de 40,000 franci de kilometru, adică aproape îndoit de prețul concedat mie în anul 1862.

Iată, în prescurtare, istoricul fidel al acestei afaceri. Acum poți oricând înțelege cuvintele din scrisoarea d-lui de Hertz și pentru ce d-sea dice că: „afacerea Mavrogheni este de notorietate publică, în limba germană: weltkundig, ceea ce înseamnă: „cunoscut de lumea întreagă“ eră nu: „divulgat“ s'eu „dat pe față“ precum o traducere schimonosită s'a încercat a da a crede.

Aceste cuvinte sunt tocmai probă că eu am lucrat pe față, fără mister; că suma ce am primit și pentru care numele meu a putut fi înscris în registre, în loc de a avea o origină rușinosă s'eu reprehensibilă m'cară, nu era de câtă dreptă despăgubire cuvenită mie pentru munca și cheltuielile mele în curgere de mai bine de 8 ani.

Pe lângă acestea trebuie să mai observ că, de câte ori mi s'a acordat diferitele concesiuni de care am vorbit, și întru tot timpul câtu am urmărit aplicațiunea lor, precum asemenea în 1868 cându s'a acordat concesiunea definitivă, nu eram nici ministru, nici funcționar al guvernului, și că cu ocaziunea acestor de pe urmă concesiuni, fiindu deputat, m'am abținut și de la dezbateră și de la votul legii relativ la ea.

Tot în scrisoarea pomenită a d-lui de Hertz se mai găsește câte-va cuvinte

despre mine pe care trebuie să le lămurim: „Am cerut, prin Mavrogheni, să se invite Gaidry și Jore de a se înfățișa la mine.“ Eu locuiam atunci în Moldova unde se afla și repausatul ingineru Gaidry, pe care de la începutu îl întrebuinșasem la facerea, cu a mea cheltuielă, de studiu preliminar. Acest om onorabil nu era pe acea vreme în serviciul Statului, ci un simplu particular, director al unei mori cu abur din Iași.

Gaidry m'a întovărășit în călătoria mea la Viena, unde grupul meu de concesiionari l'a angajat a pune la dispozițiunea lor cunoscința ce avea de țera românească, servindu de călăuză misiunilor tehnice de inginer străini trimiși în România pentru a studia parcursul drumului proiectat. Pentru aceste servicii i s'a stipulat, prin însuși actul de tovărășie de atunci, drept remunerațiune, suma de 50,000 franci. Mai puțin ani au urmat apoi până cându repausatul Gaidry a intrat în serviciul Statului.

Cându concesiunea de la 1868 a fost dobândită, și după ce în urmă capitalul social a fost asigurat, d. de Hertz m'a adresat la Iași, unde locuiam, o scrisoare prin care m'afăcea cunoscut că elu primise ordine de a mi numera suma ce mi se cuvenea, conform angajamentului stipulat, și m'întreba cu ce mod s'eu trimite banii în schimbul declarațiunii de care am vorbit mai sus. Se poate, de și nu mi aduc aminte de a este amănunțit, că prin aceeași scrisoare s'eu prin alta, s'eu m'eu rugat totu o dată, ca pe unul ce locuiam în Iași, de a informa pe cutare s'eu cutare persoană aflătoare în Moldova că doria să se întâlnească cu ea.

Pentru susținerea și proba celor descrise de mine în aceste pagini, sunt fericit de a putea invoca un document care nu poate fi pus în bănuelă. Acesta este o carte englesă, tipărită la Londra în 1872, intitulată: „Viața și lucrările domnului Brassey“ (Life and Labours of Mr. Brassey, by Arthur Helps) și în care capul XIX este consacrat istoricului concesiunii drumului de feră din Moldova. Neputându cita capul întreg, voi extrage cel puțin locurile ce mă privesc mai special:

Așa, la pagina 260 autorul dice: „Rebelul între Franța, Piemonte și Austria sfârșindu se, negocierile pentru drumul de feră începură; însă fiind că concesiunea pentru partea din Moldova a proiectului se acordase d-lui Mavrogheni de la Iași... etc.“

La pagina 261: „La 25 Aprilie 1862, concesiunea fu acordată de Principatele Unite Valachia și Moldova d-lui Mavrogheni și Prințului Leo Sapiaha, (președintele companiei Carl Ludvig) pentru partea din Moldova a șisului drumu de feră (300 mile englese) cu o garanție de 6 la sută la un eapital fixat la 11,584 livre sterlinge de milă.

„Era însă o condițiune în această concesiune, care îi rădica ori-ce valoare. Se stipula ca întreaga linie de 300 mile se va înființa în 5 ani. Guvernul Principatelor neavându de câtu un an de la instalarea sa, creditul s'eu pe piețele Europei nu era astu-fel în câtu să facă probabil că suma cerută s'ar putea obține. Domni Glyn, Brassy și alții au propus ca concesiunea să se modifice prin împărțirea liniei în secțiuni, cari s'ar executa treptat, și d-lor au oferit de a procura banii și de a înființa întâia secțiune de la Galați la Adjud (80 mile) sub aceeași garanție a guvernului. Guvernul însă a refuzat de a modifica concesiunea. Prin urmare proiectul fu prezentat publicului în întregul s'eu pe la sfârșitul lui Iunie 1862; publicul însă nu a fost atras de acest

proiect și nu a subscriș eapitalul ce i se cerea.“

La pag. 265: „Dorința Domnitorului (1863) era fusiunea între companiile Salamanca și Brassey. Acesta se și efectuă și concesiunea fu acordată pentru întreaga linie d-lor Salamanca, Delahante Mavrogheni, Sapiaha, Peto, Brassey și Betts, cu nise condițiuni ast-fel că d. Brassey a încunoscințat pe guvern că ele voru fi inacceptabile pentru public.“

La pagina 267: „Cavalerul d'Offenheim a plecat deru la București, și la 7 Iunie 1868 concesiunea fu acordată d-lui Brassey și altora, pentru acea parte a proiectului primitiv care se întinde de la granița austriacă până la Romanu, cu ramure la Iași și Botoșani cu 7 și jumătate la sută garanție, pe preț de 15 mil funți sterlinge de milă și cu o subvențiune (à fonds perdus) de 2,500 funți de milă; condițiuni aproape de două ori mai grele pentru guvern de câtu acele cerute în rândul anterior.“

Dupe ce am expus aicea totu adevărul, cred că în ceea ce mă privește am înlăturat toate îndoielile, toate bănuelile la care publicațiunile obscure din procesul Offenheim puteau da loc.

Retragându-mă din minister în fața acestui incident, am voit, mai înainte de toate, a nu lăsa să se introducă cea mai mică diversiune în mersul guvernului din cauza bănuelilor ce s'au putut rădica pe neașteptate asupra unui membru al cabinetului. Această spontaneă deciziune am luat-o fără a mă preocupa câtuș de puțin de persoana mea și de inconvenientele ce aru putea resulta pentru mine din prima impresiune ce aru putea produce precipitata mea retragere.

P. Mavrogheni.

Jalnicele Sofia Solomon, soție, și Efima Opran, soră, cumnate, cumnate și nepote, pătrunși de cea mai profundă durere pentru pierderea preamului iubitelor lor soție, frate, cumnate și unchi:

Gener. Alexandru Solomon

Încetat din viață Marți, 14 corentu, ora 10 seară, în vârstă de 41 ani, rog pe toți amicii și cunoscuții cari naș primitiv invitațiuni speciale, a lua această ca invitațiune la ceremonia înmormântării, ce va avea loc joi, la 16 corentu, la ora unu după amiază.

Cortegiul va porni de la domiciliul repausatului, strada Bamului No. 1, și se va opri la Cimitirul Colintina, unde se va depune rămășițele mortuare.

IN ORE PERDUTE

Nu saluta pe cine nu stimești, decât ai demnitate.

Românii au vădutu atâtea vorbe generose ascunzându fapte rușinoase în câtu numai pot crede în sinceritate.

Suntem prea inteligenți: Belgianii nu trecu de o nație inteligentă, der lucrurile la densii mergu găitanu.

O Dămine, dă și nației mele o lecă de prostie ca să potă și densa să fie fericită.

Religia a cădutu la noi, și philosophia

nu s'a născutu încă. Nu avemu deru de câtu cel mai tristu scepticismu, și nimic nu se opune individualismului egoist.

Vom face un mare progresu cându toți diariștii voru păstra politețu, cându nu se va mai arunca calomni asupra unora și altora: adevărul, totu adevărul nimic nu de câtu adevărul.

Formula lumii moderne nu este cosmopolitismu, ci de a ajunge la cosmopolitismu prin patriotismu. Este destul de a împinge spre progresu o parte a omenirii. Cându toate națiile voru fi civilizate, lesne se voru împăca. Cosmopolitismul distruge o mare putere de progresu, dorul de țera, afară că adesea ascunde o rușine, interesul personalu.

S'a dist că un om bine îmbrăcatu, printr'unu efectu naturalu este mai plinu de politețu, alege vorbe mai elegante de câtu cel care este rău îmbrăcatu: noi, au știmu să ne îmbrăcăm.

ULTIME SCIRI

Madrid, 21 Ianuaru.— Gaceta publică unu decretu care dice că diferendele dintre particulari și guvern voru fi supuse jurisdicțiunii Consiliului de Statu.

Roma, 21 Ianuaru.— D. Minghetti a denunțat în Camera tractatul de comerțu încheiat cu Franța, și anunță că crede să renunțu negocierile cu această putere și cu cele alte cari au tratate de comerțu.

Berlin, 22 Ianuaru.— După o comunicațiune citită astu-și în Camera seniorilor de către șeful cabinetului militar al imperiului, generalele Albedyll, juriul de onore, de care principele de Putbus ceruse se fie judecatu, relativu la participarea sa la fundarea Societății călei ferate de Nord, s'a mărginitu la următoarele două cestiuni pe cari le-a considerat ca forte importante pentru ofierii: «Principele Putbus s'a îmbogățit personalmente?

A căutatu densu să se îmbogățescă într'unu modu care trebuie să fie blamatu de juriul de onore? Juriul de onore a respuns negativu la aceste două cestiuni.

SOCIETATEA de BINE-FACERE

ELISABETA DOAMNA

Sâmbătu 18 (30) Ianuaru 1875.

IN SALA

TEATRULU CELU MARE

BALU PENTRU SARACI

ȘI

TOMBOLA

PREȚULU BILETELORU de INTRARE

Pentru o singură persoană 10 lei nooi, pentru o familie de două persoane 15 lei nooi, idem de mai multe de două persoane 20 lei nooi.

Lojele de rangul 1-ii (baignoires) 80 lei nooi, idem rangul al 2-lea 50 lei nooi, idem rangul al 3-lea 20 lei nooi,

Plata lojelor nu scutesce de biletele de intrare, care se plătesc deosebitu după prejurile de mai sus, și fără cari nu potă pătrunde nimeni în Teatru.

Biletele se află la magazinul de musică A. Gebauer (unde este depusă și lista de înscriere pentru toate lojele) și la librăriele N. Danielopolu, Socecă & C. Zzoloszy & Graeve.

ȚINUTA de GALA ESTE de RIGOARE.

SALA-CIRCU

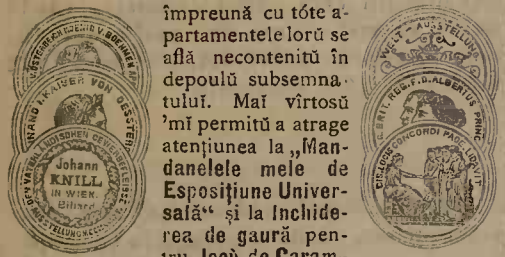
BALURI MASCATE, vor urma regulat în totu timpul carnavalului, în toate Mercurile și Sâmbetele.

CU PREMIE LA ESPOZIȚIA UNIVERSALA

CELU MAI MARE

Depou de Billarde

100 BILLARDE

Împreună cu toate apartamentele lor se află neconținut în depoul subsemnatului. Mai virtosul mi permite a atrage atenția la „Mandanele mele de Esposițiune Universală” și la încluzirea de gaură pentru Jocu de Carambol.

Garanția pentru durată de 10 ani și forța neschimbată a mandanelor.

ETABLISSEMENT DE 1807.

COH. KNILL, fabricantul de Billarde și Tacuri.

Viena, IX. Rossau, Rothe Löwengasse 7 și 5.

R. DITMAR

VIENA.

CEA MAI ÎNTEIA ȘI MAI MARE

FABRICA DE LAMPE ȘI OBIECTE DE METAL

DEPOSITU

Stadt Weihburgasse Nr. 3.

GALATZI.

BOGATU ASORTIMENT

DE

LAMPE

DE MASĂ, DE PERETE ȘI DE SALON, LUMINA DE

PETROLIU ȘI ULEIU

MAI SOLIDĂ CONSTRUCȚIUNE ȘI MAI EFTINŪ DE CĂTŪ TOȚI CONCURRENTI.

FABRICA

Lundstrasse Erdbergerstrasse Nr.

Agentul pentru Moldova

I. M. Frankl

GIAMURI

Wartha,

se comisionă cu condițiuni foarte avantajoase de H.

Representante de comerț, Strada Academiei Nr. 25.

NB. Preciuri corecte și detalii se dau gratis.

CHOCOLATA

DELA COMPANIA GENEVEZA [HELVEȚIA]

Usină modelu—Sistemul nou.— Produsele garantate, curățate din zahăr și Cacao, superioare altor fabricațiuni.

Acastă casă este reprezentată pentru România de

H. WARTHA

Representante de Comerț. Strada Academiei Nr. 25.

LECȚIUNI DE DANSU

Sub-semnatul are onore a se recomanda Onor. publicu că da lecțiuni în case particulare, pensionate, precum și în locuința D-sale, cu o metodă foarte înlesnică.

Locuința Calea Mogoșoie Strada Model Nr. 6 visa-vis de Episcopie

M. C. Schamaggy.

Recompensu la Esposițiunea Universală Londra (1862)

APA DE MELISA

DE GARMES

contra Apopleziei, Paralizei, Ametelei pe mare, Colerei, Vaporilor, Nemisturii, Colicelor, etc.

BOYER

Singurii succesor alii Carmiloru Paris, 14, rue Taranne

Deposiu la primile case de comerț

MEDALIE 1853 NEW-YORK 1839

1832 MEDALII 1834 1844 1870

DE AURŪ ȘI DE ARGINTŪ

MEDALIE LONDON 1862

MEDALIE 1863 DUBLIN

Afară din concursu la PARIS în 1867

MEDALIE PORTO 1865

MEDALIE DE PROGRESSŪ LA ESPOZIȚIUNEA DIN VIENA IN 1873

CHOCOLAT-MENIER

(CIOCOLATA-MENIER)

Acestu alimentu de calitate superioară este atât de apreciatu încâtu numai în Franța vinderea sea anuală ajunse la 6 MILIUNE DE KILOGRAME reprezentându că vindare de mai multu de 20 MILIUNE DE FRANCI.

USINA la NOISIEL, lângu PARIS

Fabrică sucursale la LONDON

SE FERİ DE CONTRAFACER!

De Inchiriatu.

Una cameră mobilată pentru o persoană fără familie se află în Suburaia Sfinților Strada Lăutari Nr. 9.

6—1 r d.

DOCTOR IN ABSENTIA

Personele ce dorescu a obține foră a se strămuta, titulu și diploma de doctoru sau de bacheloretu, fie în medicină, în științe, în litere, în theologie, în filosofie, în dreptu sau în musică, se potu adresa la Medicu, 46, rue du Roi, Jersey (Angleterre).

UN TĒNAR

dă lecțiuni de limbele francesă, germană și romină precum și de Piano; se însărcină a face traducțiuni din și în numitele limbe.

A se adresa la redacțiunea acestui diaru.

SE COPIAȚĂ note de musică. A se adresa la redacțiunea acestui diaru.

VINU VECHIU, alb și roșu,

în butoae de diferite mărimi, la A. Slătineanu în Batiște.

Vadra lei nuoi 10—14.

40—30 2 d.

De vindare

Casele mele de bună voce chiar de acuma dupe strada Mihaï Voda și Izvor No. 15 și de inchiriatu de la sf. George doritoru se voru adresa strada Mihaï Voda No. 80.

R. Andreescu.

BENEDICTINE

LICORE A CALUGARILORU BENEDICTINI DE LA ABBAYE DE FĒCAMP

Acastă celebră licore, atât d'aprețuită de publicu în câtu figurează astăzi pe toate mesele cele bune, la restaurațiuni ca și la mesele de familie, în otelurile cele mai mari ca și în saloanele princiarie, este obiectulu celor mai numeroase imitațiuni, cele mai multe făcute în străinatate.

Ca se punemū pe consomatorii cari tinu a be unu produsu curatu, placutu și esențialu hygienicu, în pozițiune d'a s'apera d'aceste contrafaceri uricioase la gustu și rele la sănătate, dămū aci în faciă modelulu butiliei, și mai susu acele ale peceților și a etichetelor cari acoperu adeverata licore Benedictină.

Intrepositu generale: A. LEGRAND aîné, la Fécamp (Francia).
Agița generale: 75, boulevard Haussmann, PARIS.
Depositu la BUCUREȘCI, la DD. J. ATHANASIU et J. KLÉE, negociantii.

APARATE MAGICE ȘI JOCURI DE SOCIETATE

Bilele Magice, care se potu plimba din busunaru vestei afară și înapoi. 2 și 5 fr.

Cuti Magice complectu arangiate pentru familia și petrecere. a 8 fr. b. 15, 25 mare 60 fr.

Evantail Magice de dame, care se rupu în bucăți și prin suflare suntu érași întregi 4, 6 și 8 fr. finu auritu 12 și 20 fr.

NB. Mai posedu încă alte jocuri fermecătoare și aparate etc.

ARTIFICIE PENTRU SALON

Rachete de salonu comice cu ghiulele lucitoare 1/2 fr. duzina 5 fr.

M. KLINGL, Calea Mog. Colțul Lipscani Nr. 8.